

[Krusø Rasmussen]

klasse-elever, selv om disse teoretisk kunne fortsætte et år endnu i folkeskolen.

Spørgeren ønsker fortsat frivillighed omkring 10. klasse for derved at give skoletrætte elever mulighed for at søge ind på ledige EFG-pladser, men først efter at 10. klasser har haft en optagelsesmulighed.

Besvarelse (1/6 83):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Spørgeren er inde på et af de for tiden mest pinagtige problemer i EFG-uddannelserne. Hvordan tilgodeser man med mindst mulig uretfærdighed problemer på EFG-basisuddannelserne på de områder, hvor antallet af ansøgere væsentlig overstiger antallet af uddannelsespladser?

Som jeg tidligere har fremhævet i diskussionen om dette spørgsmål, er den for tiden gældende ordning, hvor der trækkes lod mellem alle de rettidigt indkomne ansøgninger, langtfra ideel, og vi har da også gennem længere tid overvejet, om der kan foretages modifikationer i det rene lodtrækningsprincip eller man eventuelt kunne finde en helt anden og bedre løsning.

Den modifikation af lodtrækningsprincippet, som spørgeren foreslår, er imidlertid, selv om den umiddelbart kan synes at have fordele, nok en så grundlæggende ændring af hele ungdomsuddannelsessystemet, at den i hvert fald ikke ville kunne gennemføres her og nu.

I EFG-loven er det direkte anført, at uddannelsen skal være tilrettelagt i tilslutning til grundskolens 9. klassestrin, og heri må lige, at man ikke kan lade elever fra 9. klasse nøjes med eventuelle ledigblevne pladser, efter at 10. klasse-eleverne har fået førsteet, og en ændring som foreslået må derfor i hvert fald kræve ændring af EFG-loven. Ligevægten i forhold til andre dele af undervisningssystemet, f.eks. gymnasiet, hvor der er adgang direkte fra 9. klasse, vil også blive forrykket, medmindre man så også her ændrer på reglerne.

Jeg er endvidere bange for, at der på de områder, hvor misforholdet mellem tallet på ansøgere og antallet af pladser er størst, f.eks. serviceområdet og landtransportområdet, ganske enkelt ville blive tale om, at 10. klasse var en adgangsbetingelse, således at de

skoletrætte elever, der omtales i spørgsmålets begyndelse, slet ikke ville få nogen chance.

Med forståelse af spørgerens intentioner må jeg således bedrøve med, at forslaget ikke er helt let at gennemføre og i hvert fald ikke løser alle de problemer, som vi i øvrigt arbejder intenst med.

Jeg kan i øvrigt henvise til mit skriftlige svar af 26. maj 1983 på spørgsmål fra Bente Juncker (S nr. 1190 af 17. maj 1983).

Spm. nr. S 1220

Til *miljøministeren (24/5 83)* af:

Steffensen (KrF):

»Vil ministeren oplyse, hvor langt arbejdet med at få standset brugen af DDT i skovbruget er nået?«

Begrundelse

Ministeren oplyste i sit svar af 27. oktober 1982 til mig på spørgsmål nr. S 68, at miljøstyrelsen og skovstyrelsen i foråret 1983 i fællesskab skulle komme med et forslag til, hvordan anvendelsen af DDT kan bringes til ophør.

Det ønskes oplyst, hvor langt dette arbejde er kommet.

Besvarelse (2/6 83):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Som nævnt i min besvarelse af spørgsmål nr. S 68 bad jeg i oktober 1982 miljøstyrelsen og skovstyrelsen om i fællesskab at udarbejde forslag til, hvorledes brugen af DDT kunne bringes til ophør.

Anvendelsen af DDT har alene været tilladt i skovbruget til beskyttelse af unge nåletræer mod angreb af nåletræssnudebiller. Denne begrænsede anvendelse har været tilladt i kraft af en undtagelsesbestemmelse i EFs rådsdirektiv om forbud mod visse plantebeskyttelsesmidler (79/117/EØF).

Samtidig med, at miljøstyrelsens og skovstyrelsens arbejde blev påbegyndt, henlagde EF-Kommissionen forslag til ændringer af direktivet, som bl.a. ville medføre en ophævelse af den nævnte undtagelsesbestemmelse. Danmark har under forhandlingerne kunnet tilslutte sig dette forslag. Efter det ændringsdirektiv, som blev vedtaget i marts i år, kan DDT ikke lovligt markedsføres eller anvendes.